

DE ESPERANTIST

WAARIN OPGENOMEN HET MEDEDELINGENBLAD VAN HET BUREAU „ESPERANTO BIJ HET ONDERWIJS“

Red.-Secretaris:

J. Meijer,
Hoofd ener school,
Muiderberg

Administratie:

J. Muusses,
Purmerend
Postgiro 15062

Wereld-Congres van Esperantisten te München

INTERNATIONALE ZOMERUNIVERSITEIT

In de eerste jaren van de Esperanto-beweging waren de congressen min of meer toeristische gebeurtenissen, ofschoon zij reeds van het begin af belangrijk waren als een bewijs van het eenvoudig functionneren van Esperanto als taal. Reeds in 1908 vond een toneelvoorstelling plaats. Maar de systematische bewerking van het culturele terrein bleef voorbehouden aan de laatste jaren. De instelling van wedstrijden in de schone letteren en in de welsprekendheid maakt deel uit van deze poging, die haar spoedig uit tot een werkelijke universiteit door de medewerking van verscheiden eminente professoren van internationale vermaardheid. Ere-president was de rector magnificus van de Ludwig Maximiliaan-Universiteit te München prof. dr. Michael Schmaus, leider van de 4e werksitting prof. dr. Hugo Sirk uit Wenen. Secretaris was prof. dr. Ivo Lapenna, Parijs. De plechtige openingszitting woonden circa 1000 personen bij, onder wie zelfs niet-esperantisten, professoren en studenten van de gastvrijheid verlenende universiteit. De afzonderlijke lezingen werden door ongeveer 400 toehoorders gevolgd.

De rector van de Universiteit te Parma, prof. dr. Giorgio Canuto, hield een verhandeling over de juridisch-medische problemen der euthanasie. Hij wees op de verschillende betekenissen van deze uitdrukking, verklaarde de toepassing en vermeldde ook de grenzen, door moraal en wet gesteld.

De Parijse hoogleraar Gaston Waringhien gaf een lezing over het ideologische drama van L. L. Zamenhof, over zijn twee bedoelingen: de mensheid taalkundig en godsdienstig te verenigen, over zijn houding tegenover het Zionisme, over zijn hilelisme, het latere homanisme, over de tegenstelling tussen deze beide ideeën en over zijn einde.

De meest aandachtig gevolgde lezing was die van prof. dr. Edmond Privat, Neuchatel, over Tolstoj en Gandhi. Hij maakte als kenner bij uitnemendheid en persoonlijke vriend van Gandhi de correspondentie openbaar tussen beide grote geesten. Hij verklaarde de houding van beiden, de weerstandloosheid en de

weerstand zonder geweld. Privat wist de weg tot het hart van zijn toehoorders te vinden als geen ander.

Prof. dr. Lapenna, Zagreb-Parijs, die in 1946 expert was bij de vredesconferentie te Parijs en in 1948 advocaat bij het Internationale Hof te Den Haag, sprak met veel kennis van zaken over de fundamentele elementen van een federatieve staat. Hoewel de materie slechts droge vakkennis scheen, wist hij algemene belangstelling te wekken, ook bij niet-juristen.

De Parijse hoogleraar Lucien Laurat, die indertijd doceerde aan de Universiteit te Moskou, gaf een referaat over de betrekkingen tussen Esperanto en wereldbeschaving. Hij ging uit van de wereldeconomie, toonde de eenheid van doel der menselijke talen en schetste de verschillende taaltheorieën, waarbij hij kwam tot praktische conclusies ten gunste van Esperanto.

De Weense physicus prof. dr. Hugo Sirk sprak in twee lezingen over de methode van de tel-

ling der moleculen volgens Loschmidt.

Dr. Vincenzo Musella te Rome, bekend door zijn werken over Dante en Cicero, hield een voordracht over Giuseppe Verdi en rector Karl Söderbaum van Uppsala besloot de serie voordrachten met het onderwerp: August Strindberg.

Wie na kennismaking van het bovenstaande nog bij zijn mening blijft volharden, dat Esperanto een dode taal is, blijkt voor geen rede vatbaar. Wij zijn overtuigd, dat zelfs de meest verstokte tegenstander zal moeten toegeven, dat deze taal toch iets in zich heeft, dat maakt, dat zij niet slechts te gebruiken is voor huis-tuin-en-keuken-gesprekken, maar bovendien in staat is uitnemende diensten te bewijzen aan de wetenschap en dus in genen dele dood is.

Deze Zomeruniversiteit heeft bewezen, dat Esperanto is: een levende taal, die zich uitmuntend weet aan te passen aan de behoeften van een op maatschappelijk, cultureel en technisch gebied steeds verder voortschrijdende wereld.

Bewerkt naar „La Ponto“,

Aug. Sept. '51.

Het 23e Internationale Congres van Katholieke Esperantisten te München (4-11 Augustus 1951)

Zoals het vorige congres ter gelegenheid van het Heilig jaar te Rome mocht ook dit congres, georganiseerd en gepresideerd door Kap. Ludwig Thalmaier, zich in een zeer grote belangstelling van kerkelijke zijde verheugen.

In hun begroetingsbrieven en telegrammen wezen vele aartsbisschoppen en bisschoppen, o.w. de Kardinalen Frings en Innitzer op de bijzondere waarde van het Esperanto voor de hereniging van de huidige verdeelde wereld. De aartsbisschop van Osnabrück hoopte, dat de pogingen tot verbreiding van het Esperanto, die hij reeds sedert 50 jaar steunt, steeds meer resultaten zouden afwerpen.

Op Zondag 5 Aug. vond des avonds in de Universiteitskerk St. Ludwig voor de Kath. deelnemers aan het 36e U.E.A.-congres een Esperanto-godsdienstplechtigheid plaats, welke door ca. 1500 personen werd bijgewoond. De religieuze gezangen hierbij werden uitgevoerd door Carl Köhler, operazanger te München.

's Maandagsavonds om 8 uur had in het Universiteitsgebouw de officiële opening plaats, waarna Prof. Minnaja uit Rome sprak over het leven van Paus Pius X, terwijl Dr. Halbedl in een feestrede de geschiedenis der Katholieke Esperanto-beweging schetste.

's Woensdags werden er in het Universiteitsgebouw lezingen gehouden. Als sprekers traden op L. G. C. de Jong en Max Mielert, welke een uiteenzetting gaven resp. over „Emigratie en Esperanto“ en „De zin der wereldgeschiedenis“.

Vrijdag 10 Aug. vond de algemene vergadering van de Internationale Katholieke Esperantistenbond (I.K.U.E.) plaats. Tot voorzitter werd herkozen Prof. Alph. Beckers, pr. Aan dit 23e Internationale Congres van Katholieke Esperantisten namen 160 congressisten deel uit 11 verschillende landen.

F. WINKEL.

(wegens plaatsgebrek bekort).

Directeuren van Rijkskweekscholen aan het woord

Het is ruim drie jaar geleden, dat ons bureau zich tot de Minister van Onderwijs richtte met het verzoek „Het Esperanto zo spoedig mogelijk te doen opnemen als verplicht leervak in het onderwijs-programma van alle kweekscholen in ons land”. Vrij spoedig daarna mochten we van Zijne Excellentie het volgende antwoord ontvangen:

„Het is niet mogelijk om het thans geldende leerplan voor de kweekscholen voor onderwijzers en onderwijzeressen het Esperanto als verplicht vak te doen toevoegen, omdat dit leerplan geen uitbreiding, welke dan ook, toelaat. Bij de voorbereiding van het te verwachten ontwerp van wet in zake de reorganisatie der onderwijzers-opleiding zal ik evenwel aan deze kwestie de nodige aandacht schenken.”

Met enige voldoening constateerden we toen, dat 's Ministers standpunt toch blijkbaar niet botweg afwijzend was. Met spijt moeten we nu, na drie jaar, vaststellen, dat we nog even ver zijn. Het „te verwachten ontwerp van wet” is ondertussen verschenen, helaas is ons tot heden niets van „de nodige aandacht” gebleken.

De weg die 's Ministers ontwerp heeft moeten gaan, is een lange en ongemakkelijke geweest; we hopen nog altijd voor de aanstaande onderwijzers en ook voor de Minister zelf, dat het „ontwerp” inderdaad „wet” zal worden, al zullen we ons dan wel met een half ei tevreden moeten stellen.

Ons dunkt, het moet voor onze lezers van enig belang zijn te weten, hoe enkele directeuren van kweekscholen over de onderhavige kwestie denken. Het verhoort ons daarom nu, na vroegere publicaties van de instemming van een paar Hoofdinspecteurs, de stemmen van een paar directeuren te kunnen laten horen.

Allereerst dan die van de directeur van de Rijkskweekschool te Winschoten, toevallig beleusterd in een artikel „En wat zeggen bekende Oost-Groningers van Esperanto?” in de „Winschoter Courant” van 6 Oct. j.l.

Behalve de grote praktische voordelen, die het Esperanto biedt in het internationaal verkeer tussen alle volkeren der aarde, meen ik vooral te moeten wijzen op de grote waarde bij het aanleren van vreemde talen. Immers, de woordenschat van deze eenvoudige, welvondende taal is zó internationaal, dat men bij de studie der moderne talen (Frans, Duits en Engels) 50% der voorstellingen herkent, terwijl de logische grammatica (zonder uitzonderingen!) een dieper inzicht geeft. Het is dan ook een zeer verblijvend verschijnsel, dat na de succesvolle cursus in het Zaanse dagblad „De Typhoon”, thans ook de „Winschoter Courant” tot het publiceren van een eenvoudige Esperantocursus overgaat.

Van harte hoop ik, dat niet alleen veel ouders, maar vooral ook de jongeren deze prachtige gelegenheid zullen aangrijpen om hun ontwikkeling te vergroten. De geringe moeite, die men zich zal

moeten getroosten om deze eenvoudige lessen te volgen, zal blijken ruimschoots beloond te worden door de grote voordelen, die men er van zal ondervinden.

w.g. P. H. LIGTENBERG.

U hebt geen bezwaar, naar we hopen, dat we hier maar meteen het gevoelen geven van de Inspecteur van het Lager Onderwijs in de Inspectie Winschoten, aangehaald uit hetzelfde artikel.

„Elk middel, dat kan leiden tot beter begrip en dus tot meer waardering en toewijding van de volkeren onderling, moet worden toegejuicht. En welk middel is directeur en doeltreffender dan mondeling of schriftelijk persoonlijk contact? Dat dit mogelijk is door middel van de wereldhulptaal, het Esperanto, is de grote verdienste ervan.”

w.g. J. L. AMERIKA.

Minder toevallig geworden ons de drie volgende mededelingen:

Deventer, 18 October 1951.

Ondergetekende, directeur van de Rijkskweekschool voor Onderwijzers te Deventer verklaart, dat aan deze school thans voor het derde jaar Esperanto wordt gegeven. Hoevel z.i. de kweekschool-programm's overleden z'n, is hem niet gebleken, dat de I.I. die de Esperantolossen volgden, in de andere vakken minder presteerden.

De bestudering van de internationale hulptaal Esperanto acht hij van zeer groot belang voor a.s. onderwijzers.

w.g. De directeur, A. MEESTER.

Henjelo, 24 Oct. 1951.

Tot de invoering van Esperanto ben ik overgegaan om de naar mijn mening grote betekenis, die Esp. voor het volkstand in 't algemeen hebben kan en in 't bijzonder voor hen die geen „vreemde talen” leren. Hun horizon wordt wijder door de mogelijkheid van correspondentie en reizen; het internationaal begrip ontwikkelt zich. De a.s. onderwijzer(-es) wordt bij ons dus in de gelegenheid gesteld, een eerste cursus in E. te volgen gedurende twee van de drie semesters; daardoor komen de andere vakken niet in het gedrang. Deze „eerste ronde” is voor de I. klas verplicht, in overleg met de ouders. Daarna is er gelegenheid zich voor het diploma te bekwalen. Naar mijn indruk ontwikkelt deze zaak zich hier — we zijn in het derde jaar van de proefneming — gunstig.

w.g. De Directeur R.Kw.S. v. O. te Henjelo(O.), drs. P. BRINKMAN.

Hilversum, 6 Nov. 1951.

Bij deze heb ik de eer U mee te delen, dat de Esperanto-cursussen voor kl. IA en IB, kl. III, IVA en IVB in de normale schoolrooster werden opgenomen en door de leerlingen van de genoemde klassen worden gevolgd, alsof het verplichte lesuren Frans, geschiedenis of Nederlands waren. Mej. Dra Middelhoop heeft op de meest serieuze wijze de lessen aangepakt en ze geeft volkomen ingeschakeld in het gaaf haar Esperanto.

De leerlingen zijn er blij met deze cursussen en bereiden zich geregeld ernstig voor op de lessen.

w.g. De directeur, R. IJZER.

Het is, menen we, billijk ook die overal kweekelingen zelf even aan het woord te laten. Dat deden we ook bij onze vacantië-cursus voor onderwijzers en kweekelingen in Kerk-Avezaath. We hebben daar aan de aanwezige kweekelingen (13 in 't geheel, van 5 verschillende scholen) gevraagd: „Hoe staat het nu bij jullie met de overlanding, hebben jullie nog tijd voor het volgen van een Esperanto-cursus?” En 't antwoord? „Och ja, we moeten het Esperanto wel eens een keer laten schieten, als we het extra druk hebben niet repetities, maar dat haal je dan een andere keer wel weer in”.

Getallen spreken ook. Welnu, het aantal kweekscholen met Esperanto-cursussen stijgt: in 1948 vier, in 1949 vijf, in 1950 zes, in 1951 zeven. In October j.l. vingen in Hilversum cursussen aan met 63 leerlingen. Er zijn kweekscholen met E.-cursussen die hun derde of vierde jaar ingaan. En de aantallen deelnemers aan deze scholen dalen niet, ze stijgen (uitgezonderd één school door ongunstige omstandigheden in verband met een noodzakelijke wijziging van lesrooster). Conclusie. Zijne Excellentie had ongelijk in zake die overlanding? We zouden het niet willen beweren. Maar deze directeuren en deze leerlingen willen desondanks Esperanto-onderwijs. En er zijn ons meer directeuren en leraren bekend, die het even gaarne zouden willen. Als de omstandigheden maar gunstiger waren.

Onze conclusie is deze: Hier moet wat gebeuren.

Een schrijven van de directeur der R.Kw.S. te Utrecht, dat we ontvingen, toen deze krant reeds persklaar was, hopen we in het volgend nummer te plaatsen.

REUNIE CHRISTEN-ESPERANTISTEN TE MARKLEUTHEN

„K.E.L.I.”, de Internationale Bond van Christen-Esperantisten, kwam dit jaar in de week van 28 Juli tot 4 Aug. bijeen te Markleuthen in Duitsland. Dit studee is gelegen aan de grens van 's Ghechloovakje, in het bekende natuurschone Fichtelgebirge. Door het bestuur van de Ev. Luth. Kerk en het burgerlijk Gemeentebestuur was „K.E.L.I.” uitgenodigd om aldaar zijn 40-jarig bestaan te vieren. Voor ziele de deelnemers, uit zeven verschillende landen, zal het een aangename en onvergetelijke herinnering blijven. Mede, dank zij het vele voorbereidende werk van de plaatselijke predikant Ds. R. Hoppe, werd deze conferentie een waar succes. Ds. Hoppe was de eerste Duitse predikant, die na de oorlog, in Nederland preekte en wel in een in 1949 gehouden Esperanto-kerkdienst in de Ned. Herv. Kerk te Bennebroek, tijdens de conferentie-woek van „K.E.L.I.” in Tiltingerbos bij Vogelenzang.

In de plaatselijke couranten werd vol lof gesproken over Esperanto, de taal die het mogelijk maakt, dat personen uit verschillende landen over allerlei onderwerpen zo gemakkelijk met elkaar kunnen spreken. Markleuthen was feestelijk versierd. In 't centrum van het stadje wapperden de vlaggen van de landen der conferentie-gasten en de Esperantovlag als symbool van eenheid in het Esperantoland, dat heel de wereld omvat. Verschillende plaatsen werden bezocht, o.a. Hof, Wunsiedel, Selb en Weisstadt. Overal Hengelo(O.).

werden we ontvangen en welkom geheten door burgemeesters, andere voorstaanders van de plaatselijke esperantisten. In Bayreuth werd o.m. het huis bezocht, waar de beroemde componist Richard Wagner woonde en zijn grafombe, die zich in de tuin van dat huis bevindt. Onder de vele gebouwen werd ook het Wagner-theater bezichtigd. Op de afscheidsvond geven meer dan duizend personen blijk van hun belangstelling. De localiteit was niet berekend op zo'n groot bezoek! — Velen hebben in deze week gezien, dat Esperanto een taal is, waarmee bereikt kan worden, wat met andere talen niet mogelijk is. Burgemeesters beloofden alle medewerking om Esperanto als leervak op de scholen ingevoerd te krijgen. De heer Paul Hübnér, een van de oprichters van „K.E.L.I.”, 40 jaar geleden in België, smaakte het genoegen nu het resultaat van zijn werk te zien. — Op voorstel van de Zweedse afdeling werd hij bij acclamatie benoemd tot erevoorzitter. Het volgend jaar zal de „K.E.L.I.”-conferentie te Hurdals Kerk in Noorwegen worden gehouden, niet ver van Oslo, waar dat jaar het wereldcongres van U.E.A. (Neutrale Wereldbond van Esperantisten) zal zijn. Dit jaar was dat congres te München, waarheen, na afloop van de „K.E.L.I.”-conferentie, ook deze deelnemers zich begaven. J. IJZEN.

100 X DOOD VERKLAARD, TOCH SPRINGLEVEND

München. 4—11 Aug.: Internationaal congres van de neutrale Esperanto-beweging; 2000 congressisten uit 40 landen.

In dezelfde week vergaderden hier 160 leden uit 11 landen van de Internationale Bond van Katholieke esperantisten.

Haarlem. 26 Juli—2 Aug.: 280 jongeren uit 15 landen bijeen; ontvangst door de burgemeester.

Stoekholm. 28 Juli—4 Aug.: 600 leden van de Internationale Bond van Arbeiders-Esperantisten behandelen verslagen, organisatorische kwesties, enz.

Helsingör. 21—28 Juli: voorbereidende, vervolgende en conversatiecursussen bezocht door 120 deelnemers uit 11 landen, vooral uit de Scandinavische en Finland.

Konstanz. 28 Juli—4 Aug.: internationale vacantië-week bezocht door 110 personen uit 14 landen.

Kochel am See (Beieren). 26 Juli—4 Aug.: internationaal pedagogisch seminarium voor onderwijzers. 21 onderwijzers (-essen) uit Britannië, Frankrijk, Duitsland en Nederland bestuderen gezamenlijk het onderwerp „Esperanto, Onderwijs, School”.

Kerk-Avezaath. 30 Juli—11 Aug.: 45 deelnemers aan beginners-cursus voor onderwijzers en kweekelingen.

Snoerberg. 27 Juli—2 Aug.: 90 personen uit 6 landen bezoeken internationale zomercursussen.

Voor de volledigheid van deze respectabele lijst staan we niet in. Voegen we daaraan toe de honderden en nog eens honderden bezoekers van de landelijke jaarvergaderingen en congressen, die regelmatig overal gehouden worden, nu, dan is het met het Esperanto-leven nog niet zo slecht gesteld, als sommige zwartlijkers ons wel eens willen doen geloven.

ESPERANTO IN DE PRAKTIJK

De V.A.R.A. is begonnen met de aankondiging in het Esperanto van de grammatieken-programma's op Vrijdag van 23.30 tot 24.00 en om de andere Maandag van 23.10 tot 23.40 uur.

Van het bekende geïllustreerde Amerikaanse weekblad „Life” ontvingen we een uitvoerig in het Engels en Esperanto gesteld prospectus.

Ter gelegenheid van het „Festival of Britain” heeft de Londense Coöp. Veren. met meer dan een

UIT HET BUITENLAND

Duitsland. In de Volkshogeschool Ilustedt bij Colb. (Neder-Saksen) is van 24 September tot 5 October opnieuw een speciale E.-cursus voor onderwijzers gegeven.

Frankrijk. In Parijs hebben professoren en andere geleerden een werkgroep van esperantisten-academië opgericht om het gebruik van Esperanto in de wetenschap te bevorderen.

Japan. In April vond te Tokio de eerste „na-onkoge” bijeenkomst plaats van esperantisten-medici.

Italië. Te Pisa opende de Minister

van Onderwijs in Sept. j.l. persoonlijk het landelijk congres van de Italiaanse esperantisten.

Nicaragua. In Managua werd na een E.-cursus voor de vereniging van schrijvers en kunstenaars, waaraan o.a. deelgenomen werd door de bekende 89-jarige paedagoog mev. Josefa Toledo de Aguero, een landelijke Esperantobond opgericht.

Oostenrijk. De sectie „Onderwijzers” van de Oostenrijc Esperantisten-federatie ontving een subsidie van 1000 sh. van het Ministerie van Onderwijs.

INTERNATIONAAL PLAN VAN DE WERKGEMEENSCHAP VOOR VERNIEUWING VAN OPVOEDING EN ONDERWIJS

Over dit plan hebt U waarschijnlijk al iets gelezen. Bovengenoemde gemeenschap heeft een groep gevormd ten einde de verwezenlijking ervan te bevorderen, door b.v. Nederlandse en buitenlandse scholen met elkaar in contact te brengen en zodoende antwoord te krijgen op de vraag: „Hoe leven en leren de kinderen in verschillende landen?” De leerlingen kunnen tekeningen, plaatjes, modellen, opstellen, enz. uitwisselen.

Eind volgend jaar hopen we de resultaten van dit werk ten toon te stellen.

Verder is het de bedoeling, te corresponderen met leerkrachten in verschillende landen over problemen van onderwijs en opvoeding om onze methoden en programma's te verbeteren. Het grote obstakel is de verscheidenheid van

taal. In het bijzonder bij het contact met „exotische” landen als Japan, Finland, Tsjecho-Slowakije, Uruguay kan Esperanto de hulpspraak zijn. Maar ook uit Frankrijk en Engeland kwamen reeds verzoeken om contact door middel van Esperanto.

Ik meen, dat hier een goede kans ligt voor het Esperanto. Daarom heb ik me beschikbaar gesteld als tussenpersoon voor de uitwisseling in deze taal. Belangstellenden in het plan en zij die daaromtrent meer wensen te weten, worden verzocht zich tot mij te wenden, of tot de secretaresse van de groep „I.P.”, mevr. S. J. C. Freudenthal-Lutter, Fr. Schubertstraat 44, Utrecht.

J. R. Janssen, hoofd I.V.O.-school,
Sterreboslaan 14, Bloemendaal.

NIEUWE LEERBOEKEN

Lexicon van het Modern Amerikaans door John Vandenberg. Uitg. Wilgenhof, 's-Graveland. In zijn voorwoord zegt de schrijver o.a.: „Meer mensen spreken Amerikaans dan Engels Maar aan dat Amerikaans wordt bitter weinig aandacht geschonken”.

Het zijn deze en dergelijke woorden en uitdrukkingen, die het grote verschil aangeven tussen Amerikaans en Engels. Die zijn het die maken, dat een Amerikaan veel moeite heeft met het verstaan van een Engelsman.

(Uit „Het Schoolblad” van 28-4-'51).

De modernste moderne taal? Een nieuw studie-objekt voor U.L.O.- en middelbare scholen?

Esperanto leerboekje voor de lagere school en voor hen die geen ander dan lager onderwijs hebben ontvangen. Eerste deeltje door H. A. Appel, onderwijzer te Bergen-op-Zoom. Prijs f 1.50.

Wie de overtuiging is toegedaan, dat men op de lagere school Esperanto moet onderwijzen volgens een zuiver grammaticale methode, vindt hier een boekje, dat helder en eenvoudig en met op lange ervaring berustende gelijkheid de taal behandelt. Het ontbreken van enige illustratie en het feit, dat zelfs tot in de laatste lessen geen enkel samenhangend verhaaltje wordt aangetroffen, met uitzondering van enkele brieven, doet toch wel even ouderwets aan. Voor zelfstudie o.i. zeer geschikt.

Helpt mede aan de verbreiding van de kennis van de meesterlijke wereldhulpspraak Esperanto.

Maakt gebruik van:

De wegwijzer f 0,20
Mary kaj Sulo f 0,20
Sleutel Esperanto-Vlaams f 0,10

verkrijgbaar o.a. bij:

J. Moll, Begijnkade 2, Utrecht, postrekening 108622 en bij:

N.V. Hilversumse Boekhandel v/h J. W. Ebert, 's-Gravelandseweg 46 a/b te Hilversum, telefoon 7751.

Onderwijzers-Esp. sluit U aan bij de Ned. Groep v. Oud-Esp. Secretariaat: K. H. Sportel, Nieuw-Schemda (Gron.).

T.J.O. (Tutmonda Junular-Organizo) Wereldbond voor de Jeugd

Doel: Het kweken van Internationale vriendschap onder de jeugd van de hele wereld, door:

- Internationale correspondentie in het Esperanto,
- Internationale jeugdbijeenkomsten,
- Uitwisseling van jeugdgroepen met alle landen,
- Het lezen van één gemeenschappelijk Esperanto-Organon „La Juna Vivo”.

Inlichtingen bij het T.J.O.-Centro, West-Grafdijk (N.H.) Giro 382363; of bij de Boeken-dienst, Mej. A. Kaagman, M. Tinxgracht 10, Edam.

VLAAMSE ESPERANTISTENBOND POSTBUS 342 BRUSSEL

Correspondentiecursus. Afgevaardigden in alle steden.

MUUSSES' ESPERANTO-BIBLIOTEKO

Serio I konsistas el la sekvantaj librotoj:

- J. GLÜCK, *La grandaj filozofoj kaj la universala lingvo.*
- M. J. LERMONTOV kaj D. N. MAMIN—SIBIRJAK, *Rusaj Noveloj.* Tradukis A. Filatov.
- Forvendita.
- JOSEPH R. SCHERER, *Tra Usono kun rudiganta hejmo.* (dua eldono).
- J. GLÜCK, *El la klasika periodo de Esperanto* (Grabowski kaj Kabe).
- 6/7. Forvendita.
- AL. PETÖFI, *La Avo.* El la hungara originalo tradukis Ladislao Spierer.
- R. B. DE BENGEOA, *La Jansnikito.* Nekredbla historio El la hispana originalo tradukis José Fernando Berenguer.
- La jubilea kongreso de Esperanto 1912.*

Serio II enhavas la jenajn:

- Paroladoj de la ora jubilea kongreso 1937. Elektis kaj aranĝis J. Glück.
 - Prof. JOËL THÉZARD, *Nordnordaj Fabeloj.*
 - I. ŠIRJAEV, *en la Vagono kaj aliaj rakontoj.*
 - 14/15. *La problemoj de lingvo internacia.* Serio de Radio-prelegoj de Dro BJÖRN COLLINDER, Profesoro de finnougraj lingvoj en la Universitato de Upsala. Publiĝis Paul Nylen.
 - GYULA TÖRÖK, *Rozinjo.* El la hungara originalo tradukis Dro K. Kálócsey.
 - CHARLES DICKENS, *EL la Londona Skizlibro.* El la angla lingvo tradukis Fred Wadham.
 - ERNEST DODGE, *Flugado Alimonden.* Originale verkita en Esperanto.
 - JORDAN JOVKOV, *Patro kaj Filo kaj aliaj rakontoj el la bulgara lingvo tradukis Tristo Iskov.*
- La prezo de la unua serio f 2.75, de la dua f 2.35 (f 0.35 po numere).
No. 4 kostas f 0.50

J. MUUSSES - ELDONISTO - PURMEREND

Aan Abonné's en Lezers,

U hebt het wel begrepen, waarom ons vorig nummer slechts vier i.p.v. de acht beloofde blz. telde en wij waarderen het zeer, dat we geen enkele klacht ontvingen.

Ook het komende jaar zal een moeilijk jaar voor ons zijn. Wilt U ons helpen? Wij zullen ons best doen, om in 1952 ons orgaan op het oude peil te handhaven of te verbeteren. Maar daarvoor is het nodig, dat we op 1 Jan. onze oplage kunnen vaststellen.

Daarom verzoeken we de abonné's hun abonnement te vernieuwen, en onze lezers die tot nu toe ons „Mededelingenblad” gratis ontvingen, zich te abonneren. Abonnementen worden uitsluitend aangenomen door ons bureau en kunnen per postwissel of in postzegels worden betaald. Maar de eenvoudigste manier voor U en voor ons is het overschrijven van f 0,50 op postrek. 49615 van directeur bureau Esp. b.h. Onderw., C. Krusemanstr. 48, Amsterdam-Z., met vermelding „abonnement 1952”.

Doe het nu of morgen. Vergeet het niet. Doe het in elk geval vóór 1 Jan. U bewijst ons dan een grote dienst.

De directeur,
P. W. Baas

De veilige weg. Verkeerscursus voor kweekscholen voor onderwijzers. Uitgave van het Verbond voor veilig verkeer te Utrecht. Een werkje, dat we om zijn inhoud en om zijn uitvoering aan allen die verkeersonderwijs geven, van harte kunnen aanbevelen. In het internationaal verkeer op geestelijk gebied is ongetwijfeld DE VEILIGE WEG: de onmiddellijke invoering van Esperanto op de kweekscholen.

ESPERANTO

Privé en kleine clubs. Opl. dipl. A en B.
J. Groeneveld, Badhuisstraat 45, Haarlem.

We hebben nog een kleine voorraad van het vlugschriftje

„Richtlijnen voor het Onderwijs van Esperanto op de school”

Prijs f 0,03 per stuk + port. Bestellen bij bureau „Esperanto bij het onderwijs”.

Nederl. Rooms-Katholieke Esperantistenbond
„NEDERLANDA KATOLIKO”
Secr. Kasperspad 91, Dordrecht.

Wordt lid van de Nederlandse Esperantisten-Vereniging
„La Estonto Estas Nia”

(oudste Esperantisten-veren. in Nederland)

Schriftelijke en mondelinge cursussen in vele plaatsen.

Vraagt inlichtingen bij het secretariaat: Stadionkade 6, Amsterdam-Zuid.

ESPERANTO LEREN?

SCHRIFTELIJK EN MONDELING

VIOTTA STRAAT 11 - EINDHOVEN

ANTWERPEN

De Esperanto-groep „La Verda Stelo” richt **avondleergangen** in van Esperanto in het schoollokaal, Belgiëlei 99. Voor inlichtingen, Faes, Schoenmarkt 16, Antwerpen.